

DUO NEO CLASSICO

Perinteikäs laatuhiFIN valmistaja Luxman on tulossa takaisin. Retrohenkisen NeoClassico-sarjan pienimmän integroidun putkivahvistimen ja CD-soittimen käytyä kuunneltavina ja katseltavina paluuta voisi pitää vähintäänkin tervetulleena.

Lux Corporationina jo 1920-luvulla radiotekniikan uranuurtajana ja elektroniikkakomponenttien valmistajana aloittanut japanilaisyriys kuuluu itse-oikeutetusti hiFIN historian merkkitekijöihin. Luxman-tuotemerkillä varustetut vahvistimet, viritin ja niiden yhdistelmät olivat kovaa valuuttaa 1970- ja -80-luvuilla, myös Suomen markkinoilla. Samoin levysoittimet. Käyttipä alan ainoa kotimainen lehtikin tuolloin referenssivahvistiminaan Luxmanea. Suuressa maailmassa valmistajan putkitoimiset koneet saavuttivat kulttistatuksen jo vuosikymmen aikaisemmin.

Maine ja kunnia ovat kuitenkin katoavaista sorttia myös hiFIN maailmassa, sillä fuusioituminen autohiFIN piiristä parhaiten tunnetun Alpinen kanssa ja siitä seuranneet tuotestrategiset ohilyönnit näivettivät Luxmanin liki konkurssikypsyyden partaalle. Pyrkimys tunkeutua Pioneerin, Sonyn ja Yamahan kaltaisten massavalmistajien reviiirille karautti keikan kiville, mistä johtuneet lukuisat omistajanvaihdokset lisäsivät uskottavuuden murenemistä – myös yrityksen sisällä, mikä aiheutti suhteellisen vilkasta liikennettä talosta ulospäin. Tämän liikkeen tuloksena syntyi mm. Leben, korkealaatuisiin putkilaitteisiin erikoistunut käsityöpaja,

jonka tuotteet ovat saaneet ansaitsemaansa jalansijaa Suomessakin.

Vintagehifiä harrastavat tahot ovat osanneet arvostaa Luxmania jo vuosikymmeniä. Tiettyjä laitelegendoja jopa metsästetään maailman tuurilta ja toreilta. Kaikki eivät kuitenkaan halua ryhtyä klassikkohiFIN kierrättäjiksi, vaikka tiettyä vanhakantaisuutta arvostaisivatkin. Näille konservatiiveille Luxmanin parin vuoden takainen kurssinmuutos on tervetullut tapahtuma. Poikihan se sarjan laitteita, jotka ainakin ulkoisesti tuovat mieleen nk. vanhat hyvät ajat.

Joustoa ja säätöä

Kun Luxmanin NeoClassico-sarjan vahvistimen ja CD-soittimen kaivaa pakkauslaatikoistaan, niiden mittasuhteet tuottavat yllätyksen: että näin pienet ja sirot. No, kaikkihan on suhteellista ja kauneus on katsojan silmässä. Laitteiden laadukkuuden ja viimeistelyn tasokkuuden tuntu ei kuitenkaan liene makukysymys. Sekä D-N100 että SQ-N100 kielivät oitis, että nyt ei liukuta aivan halpissarjassa, vaikka kaikenmoinen koreudella kosiskelu designista puuttuikin. Kaksikon saa omakseen 3 100 euron hintaan.

D-N100-soitin on jopa karun näköinen soitin himmeässä alumiinisuudessaan ja vähine

käyttökytkimiseen. Hiukan halvan oloinen kaukosäädin on kyllä täynnänsä toimintapainikkeita. Karuus kätkee kuitenkin tavallisuudesta poikkeavan lukumekanismiin kiinnitystavan. Koneisto vakaimineen on nimittäin asennettu soittimen päällä sijaitsevan metallilevyn alle joustavin kiinnikkein. Siis roikkumaan.

Soittimen komponenttien olemuksesta valmistaja ei paljon meteliä pidä. DA-muunnin on tyyppiä 24/176, siinä Luxmanin mielestä infoa kyllin. Laitteen peräseinää tutkimalla paljastuvat tavanomaiset liitännät ja päävirtakytkin.

SQ-N100 on pentodiperustainen, joskin ultralineaarirytketty vuorovaiheintegroitu, joka A-luokkaisena tuottaa neljällä EL84-putkella 2 x 10 watin tehon kahdeksan ohmin kuormaan.. Sekä pääteputket, joiden lepovirrat säätävät käsin koskematta että etuasteiden (2 x ECC82 ja 1 x ECC83) tuplatriodit ovat Sovtekin valmistamia, mutta Luxmanin logolla leimattuja.

Vahvistin on varustettu kolmilla linjatason ottoliittimillä ja MM-levysoitinliitännöin. Myös kuulokeliitäntä ja kaukosäädin kuuluvat vakiovarustukseen. Luottokortin kokoinen kaukolittuna sisältää – mykistysmahdollisuuden ohessa – vain äänenvoimakkuuden asetukseen käypäiset nappulat. Laitteen julkisivun voimakkuussäättimeen on upotettu ledi, joka osoittaa

vilkkumalla, kun putkien esilämmitys on käynnissä. Vilkkunnan päätyttyä kone on soittovalmis.

Luxmanin usklassikkovahvaimen varustelutason kruunaavat äänenvärisäätimet, joilla pääsee justeeraamaan toistoalueen ääripäiden tasoa, perinteiseen tapaan. Toki nuo puritaanien painajaiset poistuvat haluttaessa signaalitieltä ohituskytkimellä.

Kontrollia ja ruutia

Luxmanea kuunneltiin sekä yhdessä että erikseen, monenlaisella musiikilla ja ilman nopeiden vaihtojen metodia. Ja miksi olisikaan vaihdeltu, sillä tapa, millä retrokapineet, varsinkin vahvistin, hoitelivat levyjen sisällön tarjolle jätti suhteellisen vähän toivomisen varaa. Marc Ribotin akustisella kitaralla suorittamista soolotutkielmista Mahlerin viidenteen, ei pienintäkään ongelmaa.

Aloitetaan soittimesta. Sen kyky tavoittaa aidonoloinen läsnäolon tuntu edusti varsin korkeata tasoa. Toisaalta, sointimaailmat eivät avautuneet aivan täyteen loistokkuuteensa, kun klassisempi musiikki olisi sitä edellyttänyt. Aivan kuin jokin olisi laittanut ylimääräistä kontrollia päälle, kun isossa tilassa mellastava esityskoneisto alkoi koetella salin akustiikan ulottuvuuksia. Tai kun elävän yleisön edessä taltioitun sooloflyygelisonatistimin fortet etsivät tukea esitystilan seinistä.

Sama kompaktiuden ja hienouden kuivakauden tuntu leimasi myös pienimuotoisempaa rytmimusiikkia, joka soi kyllä tarvittaessa intiimisti, mutta jätti kommunikoinnin musiikin ja kuulijan välillä aavistuksen turhan kohteliaaksi. Kysymys ei ollut niinkään sävyjen silottelusta, koska sekä puhallinten että kieli-soitinten luontainen särmä välittyi ihan hyvin. Ehkä irtonaisuus ja eläväisyys ovat ne toiston osa-alueet, joilla ilmeni kevyttä jarruttelua.

Räväkämpien ja sähköisempien sointivallien koossa pysymisessä ei ollut nokan koputtamista. Mars Voltaa myöten D-N100 paukutteli rockia menemään ihan kelmästi. Basso-osasto vaikutti astetta tiukemmalta kuin putkiantoisissa vertailulaitteissa (Bluenote Koala Tube & MHZS 88E), jotka puolestaan välittävät alapään rehevyyttä etevämmin. Aivan alimmat jysähtivät kuitenkin Luxman-peräisesti piirun verran pontevammin.

Jos D-N100:n soinnillista ominaispiirteistöä voisi luonnehtia laadukkaaksi hifiksi, SQ-N100:n vahvuutena on pidettävä hifististen hyveiden vähäisyyttä. Ei tullut juuri tavanomainen audiokäsitteistö mieleenkään, kun vahvis-

tin pukkasi ulos sitä itseään: musiikkia. No, myönnetään, että mielessä käväisivät sanat neutraali, täyteläinen, etenevä, kokonaisvaltainen ja dynaaminen, mutta vain hetkittäin.

Jotain noissa EL84 pääteputkissa pitää olla, sillä useammin kuin kerran mieleen nousivat muistumat samoilla rööreillä ääntä tuottavasta Lebenistä, hyllystä löytyvästä Shindo Montillestä sekä jopa Almarron pikkuintegroidusta ja niiden parhaista puolista usklassista Luxmania ja sen otetta musiikista äimistellessä. Toki kaikki neljä mainittua laitetta eroavat komponentteitaan ja kytkennöiltäänkin toisistaan, mutta hämmentävän ilmeinen on silti pienikokoisen pentodin vahva jalanjälki.

Jos oikein hiuksia haluaisi halkoa, niin onhan Montille nelikosta ”putkisoundisin”, yhdessä Lebenin kanssa, mutta eipä kuulosta Luxmankaan kovin transistorialiselta, vaikka

kiinteäsoundisin ja ruudikkain onkin. Parhaiden SET:ien huna-jaisuuteen ja OTL:ien reagointiherkyyteen jää vielä matkaa, mutta se onkin toisen tarinan paikka.

Nuo edellä mainitut asiat toteutuivat siis laadukkailla ja

Pikku-Kauko ja Iso-Kauko. Ensin mainittu käskyttää soitinta, jälkimmäinen pyörittää vahvistimen moottoroitua voimakkuudensäädintä.

Kuin silloin ennen: äänenvärisäätimet. Ohitus tapahtuu napin painalluksella.

D-N100:n kannen alla sijaitsee joustoriiputettu lukukoneisto vakaimineen.

SQ-N100:n kaveriksi, mutta ei mahdollista sen laadukkuuden täysipainoista esillepanoa.

Luurit, leväri ja toiset korvat

herkillä laajakaistoilla, Shindoilla ja Omegailla. Kun SQ-N100:n perään kytkettiin alle 90 dB/W:n Tannoy-jalustakaiuttimet, meno muuttui huomattavasti arkisemmaksi, joskaan ei aivan ansiottomaksi. Tulipa kuitenkin selväksi, että Luxman-vahvaimen oheiskalustoon kannattaa satsata ihan kunnolla, jotta sen potentiaali pääsee oikeuksiinsa. D-N100 istuu ulkoisesti hyvin

Olihan se kuulokeantokin tarkistettava, kun sellainen julkisivulta löytyi. Ja mikä ettei, ainakin impedanssioptimointipiirillä varustetut Sony MDR-F1 -korvakaiuttimet soivat hyvinkin mallikkaasti SQ-N100:n myötävaikutuksella. Puhdasta ja epäkuulokemaista läpikuultavuutta oli tarjolla riittämiin. Voisi hyvin kuvitella, että vannoutuneempikin kuulokefriikki tulisiannon

annilla tyydyttyksi.

Vahvistimen sisältämä levysoitinesivahvistinkin toimi mainiosti. Ei tullut juuri ikävä vakioetuseni, Shindo Auriegesin, kovatasoista vastaavaa. Rasiana toimi siis Benz Micron Wood L, ja matkan varrella jännitettä nosti Impress Labin 999 -MC-muuntaja. Tasapainoista ja tyylipuhdasta työskentelyä Luxmanilta tässäkin suhteessa. Ja musiikin taukokohdissa: hiljaista oli kuin huopatossutehtaalla.

Kun kelaä läpi vahvistimen edellä saamaa suitsutusta, alkaa tulla jo epäuskoinen olo: eihän tuollaista olekaan. Ettei vaan toisaalla tässä samaisessa lehdessä vertailtujen, noin tuhannen euron putkikoneiden kanssa samoihin aikoihin tapahtunut tutkailu laskenut rimaa Luxmanin loistaa.

OK, laitettiin toiset korvat asialle ja katsottiin kuka kuulee ja mitä. Päätoimittaja/valokuvaaja/testikuuntelija Saurama kehiin ja Luxmanit lehden kuunteluhuoneeseen, paikallisen kaluston sekaan ja menoksi. Sovimme, että Samu suorittaa osuutensa ilman pienintäkään vihiä

kirjoittajan mietteistä.

"Parhaita kuulemiani", kuvailee Samu SQ-N100:aa ja nostaa esiin samat asiat kuin kirjoittajakin: neutraaliuden, täyteläisyyden ja bassojen voimaisen ulottuvuuden. Ja nämä neljäohmisilla, epäherkillä lattiakaiuttimilla. D-N100 voisi Samun mielestä soida vähän eläväisemminkin ja vähemmän kontrolloidusti.

Mitä tästä kaikesta voi päätellä? Ainakin sen, että Luxmanin uusi tuleminen alkaa suotuisissa merkeissä. NeoClassico-sarjan entry level -kaksikko nostaa valmistajansa nimen kertaheitolla takaisin vakavasti otettavan audiokaluston aateliin. Soitin pitää asiat nipussa ja vahvistin heittää kovan haasteen putkitoimille lajitovereilleen. Ei huono uuspelinauvus perinneputiikilta. ■

Luxman D-N100

Hinta: 1250 €
Mitat (l x k x s): 29,7 x 7,5 x 22,4 cm
Paino: 4 kg

Luxman SQ-N100

Hinta: 1850 €
Mitat (l x k x s): 29,7 x 16,2 x 25,8 cm
Paino: 11,5 kg
Putket: 1 x ECC83, 2 x ECC82, 4 x EL84

Lisätietoja:
 Suomen Hifitalo Oy, puh. 020 8333 030,
 www.hifitalo.fi

MAINOS ASL TechnoSystems